

41. møde

Fredag den 20. januar 2006 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr.

F 26:

Forespørgsel til undervisningsministeren [om at få flere unge til at vælge en videregående professionsuddannelse].

Af Christine Antorini (S), Margrethe Vestager (RV), Anne Baastrup (SF) og Majbrit Berlau (EL) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 17/1 2006).

2) Første behandling af lovforslag nr. L 94:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven. (Fremrykket ansøgnings-tidspunkt i sager om humanitær opholdstilladelse, indberetningspligt ved mistanke om genopdragelsesrejser, begrænsning af adgangen til familiesammenføring for personer, der er dømt for børnebortførelse, ændrede regler om undervisning og aktivering af voksne asylansøgere m.v.).

Af integrationsministeren (Rikke Hvilshøj).

(Fremsat 30/11 2005).

3) Første behandling af lovforslag nr. L 85:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Sikkerhedsudstyr, samarbejde om kommunal parkeringskontrol m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 30/11 2005).

4) Første behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om ændring af lov om udgivelsen af en Lovtidende og en Ministerialtidende. (Lovtidende i elektronisk form).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 14/12 2005).

5) Første behandling af lovforslag nr. L 64:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Hjemmel til tidsubegrænsede forsøg med færdselsregulerende foranstaltninger).

Af Poul Henrik Hedeboe (SF), Pernille Blach Hansen (S), Martin Lidegaard (RV) og Per Clausen (EL).

(Fremsat 10/11 2005).

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 33:

Forslag til folketingsbeslutning om en styrkelse af indsatsen mod partikler fra dieselskøretøjer. Af Per Clausen (EL), René Skau Björnsson (S), Johs. Poulsen (RV) og Steen Gade (SF) m.fl.

(Fremsat 10/11 2005).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr.

F 26:

Forespørgsel til undervisningsministeren [om at få flere unge til at vælge en videregående professionsuddannelse].

Af Christine Antorini (S), Margrethe Vestager (RV), Anne Baastrup (SF) og Majbrit Berlau (EL) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 17/1 2006).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 94:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven. (Fremrykket ansøgnings-tidspunkt i sager om humanitær opholdstilladelse, indberetningspligt ved mistanke om genopdragelsesrejser, begrænsning af adgangen til familiesammenføring for personer, der er dømt for børnebortførelse, ændrede regler om undervisning og aktivering af voksne asylansøgere m.v.).

Af integrationsministeren (Rikke Hvilshøj).

(Fremsat 30/11 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Irene Simonsen (V):

Det her lovforslag er en opsamling af flere forskellige elementer, som vi i Venstre synes er ret fornuftige, og derfor kan vi selvfølgelig tilslutte os hele lovforslaget.

Generelt kan vi sige, at det her lovforslags forskellige elementer falder godt i tråd med den udlændingepolitik, som vi i Venstre ønsker, først og fremmest ved, at så mange som muligt får mulighed for at komme tilbage til hjemlandet efter at have haft et midlertidigt ophold i Danmark, der har klædt dem på og også hjulpet dem til at vende tilbage med ressourcer og færdigheder, som de kan få anvendt, når de vender tilbage, og på den måde få en selvforsørgelse og komme godt i gang.

Der bliver lavet en del om på nogle elementer i undervisningen, mens asylansøgere sidder på asylcenteret, og der lægger man bl.a. op til, at der skal undervises meget mere målrettet mod en tilbagevenden. Det gør man med baggrund i, at ca. 90 pct. af dem, der søger asyl i dag, rent faktisk får afslag på asyl og skal vende tilbage. Derfor er der al mulig sund fornuft i at hjælpe de mennesker, klæde dem rigtig godt på til at få så positiv en start som overhovedet muligt, når de vender tilbage.

For de 10 pct., der får et asylhold, er det jo ikke sådan, at de ikke får en undervisning, der retter sig mod, at de kan integreres i det her samfund. På centrene vil asylansøgerne stadig væk få danskundervisning, uanset hvordan deres situation ender, således at de har fået startet og lige kan begå sig i det lokale samfund omkring centeret. Efter at man har fået sit asyl godkendt, kommer man jo hurtigt ud i kommunerne og videre i den integrationsproces, som regeringen allerede har gjort meget ved.

Et andet element i det her lovforslag er, at man nu skal søge om humanitær opholdstilladelse 15 dage efter, at man har indsendt sin ansøgning om asylhold. Når regeringen vælger at gøre det her, så er det jo også på baggrund af, hvordan virkeligheden er. Det viser sig nemlig, at det er mere reglen, end det er undtagelsen, at de, der søger asyl, også efterfølgende søger en humanitær opholdstilladelse.

I Venstre går vi selvfølgelig ind for, at opholdstiden på centrene skal være så kort som

overhovedet muligt. Derfor er der al mulig sund fornuft i også at gå ind for det her forslag, fordi man på den måde forkorter selve sagsbehandlingstiden og dermed opnår, at der er færre, der skal sidde i lang tid på et asylcenter.

Det her lovforslag har som sagt mange forskellige elementer i sig. Det tager også hånd om forskellige uheldige ting og foreslår opstramninger på nogle bestemte områder.

Kl. 10.05

Vi ved, at vi igennem årene har haft nogle tragiske hændelser med børne bortførelsessager, og i den sammenhæng bliver konsekvenserne for den, der har bortført sit barn, strammet op her. Det bliver fremover registreret, idet der skal være en indberetningspligt for kommunerne, hvis et barn har været sendt på udlandsophold, måske til forældrenes hjemland, i mere end 6 måneder, sådan at vi også får styr på det.

Her kan vi i øvrigt hilse det, der står i lovforslaget, velkommen, nemlig at regeringen vil arbejde videre med de eksempler, vi har, hvor det drejer sig om generel genopdragelse, hvor forældre sender børn tilbage til genopdragelse.

Så er der selvforsørgelseskravet, som vi jo i Venstre er meget tilfredse med at regeringen indførte i 2002. Der er vi også helt enige i lovforslaget her, der lægger op til, at der skal være lidt retfærdighed i vurderingen af ydelser. Der er visse ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, som har et særligt beskæftigelsesmæssigt sigte, men dem mener vi i Venstre ikke skal afskære fra ægtefællesammenføringen.

Endelig kan man sige, at der er to områder, nemlig at vi skal give adgang til udlændinges informationsportal for de offentlige myndigheder, så de kan søge deri, og at der skal gives adgang til, at politiet kan få adgang til elektronisk at se passagerlister ved flytransport. Begge dele må vi sige at vi går ind for, men vi hæfter os specielt ved, at der står i lovforslaget, at man selvfølgelig sikrer, at databeskyttelsesloven overholdes, og at man tager en dialog med Datatilsynet om, hvordan man praktisk får det til at hænge sammen.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg kunne bare godt tænke mig at rose Venstre for, at der nu skal lidt retfærdighed ind i reglerne om bl.a. selvforsørgelse, kan jeg forstå. Det er vi meget positive over for. Men jeg vil også gerne generelt rose lovforslaget, for det virker, som om man på en eller anden måde for første gang,

kan man sige, går lidt fra den her stop stram straf-linje og ligesom prøver at indarbejde noget af den kritik, der har været, bl.a. af selvforsørgelseskravet.

Derfor vil jeg bare ud over rosen spørge fru Irene Simonsen, om det ikke er rigtigt, at det her formentlig vil føre til, at flere får ophold i Danmark.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg tror ikke, det vil føre til, at der er mange flere, der får ophold. Jeg tror, der er nogle ganske få situationer, hvor folk vil kunne få ophold, og det er i de få situationer, der har virket rimelig uretfærdige.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg er bare glad for så at kunne konstatere, at den kritik, der har været af, at de her regler var for stramme, og at de medførte, at nogle, som egentlig burde have lov at være, fik en uretfærdig behandling, har haft virkning.

Trods det hensyn, som har stået lysende klart, nemlig at nu skulle man på trods af kritik, uretfærdighed osv. for alt i verden stoppe for tilstrømningen, er man nu alligevel trods alt gået fra stop stram straf-linjen til noget, man måske kunne kalde samvittighed, samfundssind og solidaritet med de svageste.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg vil jo meget hellere rose på en anden måde, nemlig rose regeringen for, at den sammenlignet med den forrige regering i den grad har fået samlet op på udlændingepolitikken, har fået sund fornuft ind i den, fået sørget for, at den store ladeport er blevet lukket.

Samtidig har den jo også har været åben over for at se på nogle enkelte elementer, efter at den fik lukket ladeporten, og virkelig gjort en massiv indsats her, der retter sig mod en fair, konsekvent og fornuftig udlændingepolitik.

Det er vigtigt, at man som regering og som politiker i øvrigt altid kan se på nogle elementer og få nogle ting rettet til.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg kunne godt tænke mig at høre Venstres ordfører om et af de spørgsmål, som jeg mener er et af problemerne i forslaget, nemlig den grænse

på 15 dage efter indrejse, hvor man skal have søgt om humanitær opholdstilladelse, for at det får opsættende virkning med hensyn til en eventuel udrejsefrist.

Kan Venstres ordfører ikke se et problem for de mennesker, som udvikler psykiske lidelser af den ene eller den anden art i forbindelse med deres ophold på et asylcenter, hvilket vi ved mange gør?

Hvad skal de mennesker gøre for at få ansøgt om humanitær opholdstilladelse på grund af de psykiske lidelser, de får ved opholdet i et asylcenter?

Kl. 10.10

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jamen det fremgår jo tydeligt af lovforslaget, at man selvfølgelig også kan søge om humanitær opholdstilladelse senere i forløbet. Det vil blot ikke have en opsættende virkning, og det er forskellen.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

For at det nu skal være klart for alle, så betyder den forskel jo, at mens man får undersøgt sin sag om humanitær opholdstilladelse efter afslag på asyl, så kan man ikke befinde sig i Danmark, og det kan give endnu større problemer for de mennesker.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jamen så må jeg igen oplyse, hvad der står i lovforslagets bemærkninger. Der står jo også, at i ganske særlige tilfælde kan man give det en opsættende virkning. Det vil sige, at hvis der er et behov for det, kan man gøre det i ganske særlige tilfælde.

Det, det er væsentligt at lægge vægt på, er, at vi har en regering, der overholder konventionerne og er meget obs på det. Derfor kan vi være helt sikre på, at det regelsæt, der er her, bliver overholdt, og det er jeg helt tryk ved.

Formanden:

Tak til fru Irene Simonsen. Så er det hr. John Dyrby som ordfører.

John Dyrby (S):

Jeg hørte et mundheld forleden dag, som jeg egentlig synes er meget pudsigt, og det lyder: Helvede er et sted, hvor englænderne laver ma-

den, hvor italienerne dirigerer trafikken, hvor tyskerne leverer underholdningen, og hvor danskerne står for integrationen.

Jeg tror ikke, det står helt så slemt til, men der er nu ingen tvivl om, at integration fortsat er en af de store udfordringer for det danske samfund.

Vi er i Socialdemokratiet parat til at tage et medansvar for at løfte udfordringen, og vi synes faktisk, at det lovforslag, vi her behandler, L 94, grundlæggende indeholder en række fornuftige og fremadrettede tiltag.

Jeg vil ikke gå så vidt som til at gennemgå alle elementerne i lovforslaget, jeg syntes egentlig, at Venstres ordfører gjorde det sådan ganske udmærket, men jeg vil godt fremdrage nogle af de elementer, der kan give anledning til yderligere overvejelser, og som er værd at bemærke.

Med hensyn til fremrykket ansøgningstidspunkt om humanitær opholdstilladelse, så er det jo rigtigt, at 15-dages-reglen kan være en meget begrænsende faktor i nogle tilfælde. Vi bemærker, at 15-dages-reglen ikke er til hinder for, at man kan søge om humanitær opholdstilladelse på et senere tidspunkt, og i enkelte tilfælde kan det såmænd også give anledning til udsættelse af sagen. Det synes jeg man skal bemærke.

Så er der indberetningspligten ved mistanke om de såkaldte genopdragelsesrejser. I øvrigt synes jeg, det er et noget kraftigt ord, for sandheden er jo, at vi ikke ved, hvornår en rejse er en genopdragelsesrejse eller bare er led i et besøg hos familien i et fjerntliggende land.

Det, der er værd at bemærke, synes jeg, er, at den her indberetningspligt jo ikke i sig selv forhindrer, at sådanne rejser finder sted, men vi synes, det er vigtigt, at vi også får lidt bugt med de længerevarende ophold i udlandet, der går ud over børnenes skolegang, for der er ingen tvivl om, at et meget, meget afgørende led i integrationen er børnenes skolegang, at de får lavet lektier, og at de får fulgt med i skolen.

Vi støtter sådan set tiltaget, men vi skal også bemærke, at det her sandsynligvis ikke er nok til at forhindre sådanne rejser.

Med hensyn til begrænsning af familiesammenføring for personer, der er dømt for børnebortførelse, så støtter vi det varmt, herunder selvfølgelig også, at det administreres i overensstemmelse med børnekonventionen og menneskerettighedskonventionen.

Med hensyn til ændrede regler om udvisning og aktivering af voksne asylansøgere er det

værd at bemærke hørings svarene fra bl.a. Dansk Røde Kors, der jo fremhæver, at alle afviste asylansøgere også har glæde af at deltage i forskellige aktiviteter, hvad enten de samarbejder med myndigheden om hjemsendelse eller ej. Jeg tror, det er vigtigt at gøre det klart, at hjemsendelsen bliver bedre, hvis vi også giver nogle relevante tilbud til den gruppe mennesker. Jeg er med på, at det er der også lagt op til, men Dansk Flygtningehjælp foreslår jo, at man også giver mulighed for individuel rådgivning af de afviste asylansøgere, der *ikke* samarbejder, og det tror jeg faktisk vil være en god investering med henblik på at få de her mennesker godt i gang med deres videre tilværelse.

Reglerne i lovforslaget i øvrigt kan vi støtte, og jeg skal bare sige her med de bemærkninger, at Socialdemokratiet kan støtte det samlede lovforslag.

Formanden:

Tak til hr. John Dyrby. Så er det hr. Jesper Langballe som ordfører.

Kl. 10.15

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil også gerne på Dansk Folkepartis vegne rose Integrationsministeriet for de her fornuftige justeringer af udlændingepolitikken, selv om jeg nu lige har siddet og spekuleret som en gal på, hvordan jeg kan gøre det uden at risikere selv at få ros af hr. Morten Østergaard.

Jeg skal ikke gentage alt for meget af en opremsning. Jeg vil sige, at dette med den humanitære opholdstilladelse, hvor man fremrykker ansøgningen, ikke er som sidste gang, den blev fremrykket, for at spare tid. Nu skal man søge lige fra starten, hvor man er asylansøger.

De fleste, som arbejder i systemet, har jo nok en fornemmelse af, at der er en besynderlig tendens til, at når folk når hen til det tidspunkt, hvor de søger humanitær opholdstilladelse – det begreb er jo efterhånden gjort fuldkommen meningsløst, for det er jo bare blevet en ekstra ankefase, der simpelt hen er beregnet til at trække tiden ud – så bliver de forfærdelig syge, og der er vel flere i systemet, der har haft en fornemmelse af, at det faktisk er behandlerne, der sygeliggør dem. Det er kun en fornemmelse, det er sådan noget, man ikke kan bevise, men derfor er det overordentlig fornuftigt med denne fremrykning.

Også dette med, at genopdragelsesrejser skal indberettes, så der virkelig kan sættes ind, og

dette med en 10-års-karensperiode, når der er tale om børne bortførelse, er godt.

Vi har meget længe talt om, at det ikke giver ret meget mening nu, hvor afslagsprocenten er nået op på 90, at asylansøgere skal lære at tale dansk, så de kan komme tilbage til deres hjemland og sige rødgrød med fløde.

Så vil jeg godt stille ministeren et spørgsmål om det med udlændingefinformationsportalen, som jo er en fremragende ting, Integrationsministeriet har lavet. Man har bare en fornemmelse af, at der er den hage ved det, at de lokale myndigheder ikke bruger den tilstrækkeligt. Det kan man jo så rase over og sige, at de ikke kan være bekendt, men det er jo noget urimeligt noget, at man kan se en afvist asylansøger, som er skønnet udrejst, det vil sige, at man i virkeligheden ikke aner, hvor i verden han befinder sig, pludselig efter 14 år dukke op, og så viser det sig minsandten, at i løbet af de 14 år har han både fået kørekort, sygesikringsbevis og alt muligt.

Det vil altså sige, at de lokale myndigheder, politiet og kommunerne, har svigtet den pligt, de havde, til at gå ind på portalen og undersøge, om der var tale om en mand, som i det mindste havde lovligt ophold i landet.

Derfor har vi jo sådan fra tid til anden presset lidt på for at få systemet idiotsikret, sådan at man fik lavet en egentlig samkørsel mellem UIP og de registre, kommunerne og de lokale myndigheder arbejder med.

Jeg har forstået, at tidligere var der lidt lys for enden af tunnelen med hensyn til at lave en sådan samkørsel, og der vil jeg godt høre ministeren, hvordan det ligger med det.

Indrejsekontrol i forbindelse med flytransport osv. er alt sammen udmærket.

Kl. 10.20

Nu er hele lovforslaget jo sådan en samle-kasse, som der er dynget forskellige ting ned i, og det er meget fint, men altså det sidste om Schengenkodeks, grænsekodeks, og om den fri bevægelighed for unionsborgere bryder vi os ikke om. Vi er godt klart over, at der er tale om teknikaliteter, hvor man altså samler og forenkler eksisterende regler, men vi føler os ikke forpligtet af det, og vi vil heller ikke forpligte os af det, for der er trods alt tale om en forberedende lovgivning til en senere parallellov, der altså skal slutte os den Schengenforordning. Jeg behøver blot at sige, at for os er disse henvisninger til den ydre grænse fuldkommen meningsløse, og jeg tror i virkeligheden, at alle, også regeringen, ved, at den ydre grænse er hullet som en si.

Hvis jeg lige må have lov at sige det, så vil vi meget bede om, at lovforslaget bliver delt, så vi kun skal stemme ja til de fornuftige forslag, der er i begyndelsen.

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger til ordføreren. Først fra hr. Morten Østergaard.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Nu gik roserne til fru Irene Simonsen, fordi man har imødekommet den kritik, som bl.a. er kommet fra internationalt hold, og det ville alligevel – hvad skal man sige? – bringe hr. Jesper Langballe i forlegenhed at rose ham for det. Jeg er sikker på, at den blomst ikke er groet i Dansk Folkepartis baghave.

Derudover vil jeg gerne spørge helt konkret til det, der handler om genopdragelsesrejser, ikke så meget det, der er med her, som vi et eller andet sted betragter som værende ren symbolpolitik, da også de rapporter, som Integrationsministeriet har fået udarbejdet og fremlagt, jo viser, at det sådan set ikke er det problem, der er relevant, man adresserer med den her lovgivning, nemlig de længerevarende ferieophold.

Der vil jeg gerne spørge hr. Jesper Langballe, om ikke man også fra Dansk Folkepartis side er noget skuffet efter den rapport og de anbefalinger, der lå om, hvad man skulle gøre ved det reelle problem, nemlig længerevarende ophold, som også nævnes i bemærkningerne, over, at man her, hvor rapporten snart nærmer sig sin 1-års-fødselsdag, stadig væk ikke har fremlagt initiativer, der tager hånd om den problemstilling, mens man altså har travlt med den type initiativer, som adresserer en meget, meget, meget isoleret problemstilling og formentlig næppe får nogen relevans for noget som helst.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg forstår simpelt hen ikke rigtig logikken i spørgsmålet, for hvordan sonderer hr. Morten Østergaard mellem genopdragelsesrejser og længerevarende ferieophold. Det er jo klart, at der er vi i en gråzone, hvor det er et spørgsmål om, hvad man kalder det.

Derfor er der jo også sat en bestemt tidsgrænse på det, man altså her vælger at benævne som genopdragelsesrejser.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jamen så bliver jeg endnu mere glad for mit spørgsmål, for det er klart, der er noget, der trænger til at blive opklaret. Nu er rapporten jo også ved at være noget gammel, og derfor kan man jo heller ikke forlange, at Dansk Folkepartis ordfører lige har den in mente.

Det, der gør sig gældende og kendetegner de længerevarende ferieophold, er, at forældrene som regel er med på rejsen, at de foregår i løbet af skoleåret og derfor sætter eleverne noget tilbage, og at de ikke varer 6 måneder, som det fremgår her, men kortere tid; de er måske væk 2 måneder ind i skoleåret eller noget i den stil.

Det var det, som rapporten viste var den reelle problemstilling i modsætning til, hvad den nuværende og den tidligere integrationsminister gik og fabledede om med hensyn til det, der bliver kaldt genopdragelsesrejser, og som adresseres her. På trods af at der var en rapport med ti anbefalinger, er der intet foretaget, ud over at man har syltet det i endnu en arbejdsgruppe, mens man altså har travlt med at forberede lovgivning om en problemstilling, som man i hvert fald ikke løser med det foreliggende forslag.

Derfor må vi spørge Dansk Folkeparti: Er tålmodigheden omkring netop det problem, altså de længerevarende ferieophold sammen med forældrene, ikke ved at være løbet ud hos Dansk Folkeparti, ligesom den er hos os?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil spørge ministeren, som ganske givet er fortrolig med den rapport, som jeg ikke har fået læst. Jeg synes, det er det rigtige sted at henvende sig.

Kl. 10.25

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg vil bare gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører, om jeg virkelig hørte rigtigt, da jeg hørte hr. Jesper Langballe sige, at de sygdomme, som nogle asylansøgere udvikler i forbindelse med deres ophold i Danmark, og som er basis for, at de søger om humanitær opholdstilladelse, er noget, som behandlerne har fundet på, at de ansøgninger, der kommer om humanitær opholdstilladelse efter et afslag på asyl, skulle være lidt fiktive og ikke reelle.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er klart, hvis vi ser bort fra de ydre, objektive grunde, der er til at give humanitær opholdstilladelse, altså noget med, at man ikke sender kvinder og børn til krigshærgede områder eller områder, hvor der er hungersnød og sådan noget, der er til at tage og føle på, og så kigger på sygdomsbegrundelserne for humanitær opholdstilladelse, så kan enhver se, at sådan som det fungerer nu, er begrebet humanitær opholdstilladelse gjort til grin, når man ved, at der er en fuldstændig fast rækkefølge: først Udlændingestyrelsen, så Flygtningenævnet, og så sender man ministeriet på dørene om humanitær opholdstilladelse. Det er jo blevet til en fuldstændig automatik.

Hvis man prøver at bruge de små grå celler, så må man spørge: Hvordan går sådan noget til? Hvordan går det til, at pludselig, når man nærmer sig det tidspunkt, bliver folk så forfærdelig syge? Der er det en udbredt opfattelse blandt de embedsmænd, der arbejder med de her ting, at det altså i meget høj grad er behandlerne, der sygeliggør folk.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu spurgte jeg ikke, hvad nogle unavngivne embedsmænd kunne finde på at rende rundt og sige og mene. Jeg har ikke hørt det, men det kan være, at hr. Jesper Langballe har hørt det fra de embedsmænd. Jeg vil godt høre, hvad hr. Jesper Langballe mener.

Mener hr. Jesper Langballe virkelig, at de sygdomme, der er basis for, at asylansøgere, som måske har fået afslag på asyl, søger om humanitær opholdstilladelse, er nogle sygdomme, som behandlerne finder på? Er det hr. Jesper Langballes opfattelse, uafhængig af hvad diverse embedsmænd kunne finde på at mene?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg er da fuldkommen ligeglad med, om hr. Arbo-Bæhr ikke interesserer sig for mine kilder, det behøver hr. Arbo-Bæhr slet ikke. Det er da klart, at når jeg nævner det her fra talerstolen, så skyldes det da, at når jeg hører forstandige folk, der arbejder med tingene, udtale sig, så lytter jeg til det og tror på det, hvis ikke der er speciel grund til at lade være med at tro på det. Sådan er det.

Det siger sig selv, at jeg ikke vil navngive de kilder, men enhver, der færdes lidt i det system, ved, at sådan forholder det sig formentlig nok.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Jeg synes jo, det er forfriskende for en gangs skyld at høre Dansk Folkeparti henvise til regeringen, når de skal forklare Dansk Folkepartis holdning. Jeg synes altid, det plejer at være omvendt, at man skal spørge Dansk Folkeparti om regeringens holdning.

Derfor vil jeg godt fortsætte i hr. Morten Østergaards spor og spørge Dansk Folkeparti og hr. Jesper Langballe, om ikke man vil være med til i Dansk Folkeparti at tage nogle initiativer, når nu regeringen ikke vil gøre det, med hensyn til de her såkaldte ferieophold af længere varighed, der i hvert fald i nogle tilfælde går ud over børnenes skolegang. Vil Dansk Folkeparti ikke være med til at tage nogle initiativer på det område?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Nej, den måde, regeringens og Dansk Folkepartis fortrinlige udlændingepolitiske samarbejde er skruet sammen på, er, at vi snakker om tingene, vi kommer frem med nogle ideer, og så er det ganske praktisk, at ministeriet tager initiativet til at udforme de konkrete lovforslag.

Men det her med genopdragelsesrejser og længerevarende ferieophold er da klart noget, som både regeringen og vi i høj grad har i kikkerten.

Formanden:

Tak til hr. Jesper Langballe. Så går vi videre i ordførerrækken med fru Henriette Kjær som ordfører.

Kl. 10.30

Henriette Kjær (KF):

Dette forslag indeholder, som det allerede er nævnt af en række andre, forskellige elementer, og i Det Konservative Folkeparti synes vi, at alle de ændringer, der lægges op til i forslaget, er gode, og vi kan støtte dem fuldt ud.

Det, jeg synes er det vigtigste, og hvad jeg ser som et stort fremskridt, er, at det nu bliver muligt at søge om asyl og om humanitær opholdstilladelse samtidig.

Ved denne praksis skulle vi meget gerne undgå nogle af de meget lange forløb, som vi så ofte

støder på, hvor en udlænding kan nå at være her i flere år, lære dansk og få en masse danske venner osv. for derefter at få afslag på sit ønske om ophold. Sagsbehandlingstiden bliver på den måde reduceret, og det er i den grad til gavn for det enkelte menneske, der skal have truffet en afgørelse i sin sag.

Forslaget rummer også ændringer i forhold til den undervisning, ansøgeren modtager, og der er naturligvis en række pligter, man skal udføre, når man er på et indkvarteringssted, ligesom der er et introduktionskursus, der giver den enkelte et kendskab til dansk kultur og samfundsforhold, og et helt indledende introduktionskursus til det danske sprog.

Men i de kommende faser har man indtil nu satset meget på bl.a. danskundervisningen, og set i lyset af, at 90 pct. af asylansøgerne bliver afvist, har evalueringen af VUA-reformen ført til en anbefaling af, at man ikke satser så meget på dansk i fremtiden, men i stedet giver mere undervisning på engelsk, samt at man forbereder udlændingen på at komme hjem til et liv i sit hjemland. Og det synes vi Konservative er rigtig godt og det eneste fornuftige at gøre. Det er jo ikke til meget nytte at komme tilbage til Kosovo, Irak eller et andet sted med en hel masse dansk-kundskaber, men uden kompetencer, der kan give en en platform i ens oprindelige land. Så vi ser frem til en revideret undervisningsplan på asylcentrene.

Et af de andre elementer er justeringen af selvforsørgelseskravet, og det er en god, fornuftig justering og præcisering. Noget af det mest dyrebare i menneskers liv er at kunne være sammen med den, man elsker, og leve et liv sammen med sin ægtefælle. Det er naturligvis et stort og ufravigeligt ønske for de fleste.

Derfor er vi Konservative meget tilfredse med de ændringer, dette lovforslag nu lægger op til, således at mennesker, der af samfundet er blevet sat på en førtidspension, eventuelt på grund af et handicap, og som derefter får suppleret op via lov om aktiv socialpolitik, vil kunne blive forenet med deres ægtefælle.

Der er andre grupper, der kommer ind under disse ændringer, og vi mener, at det er nogle meget rimelige regler, der nu indføres, og vi er glade for, at ministeren har taget initiativ til disse justeringer. Så i kombination med den bekendtgørelse, ministeren har sendt i høring, synes vi, at det er mange små sten, der bliver ryddet af vejen.

Som sagt er der mange andre elementer i lovforslaget, og jeg vil ikke nævne dem alle. Men jeg må sige, at vi Konservative også er meget tilfredse med den pligt, kommunerne nu pålægges i forhold til at indberette længerevarende udlændingsophold til Udlændingestyrelsen.

Det er faktisk et element, jeg er meget glad for, for jeg mener, at det nærmer sig noget, der ligner børnemishandling, at hive børn, der er vokset op i Danmark, har gået i skole, har venner og sådan set kun kan det danske sprog, væk fra den tilværelse, de lever i, og ned til et fjerntliggende land og en familie, de ikke har haft ret meget kontakt med. Der skal de så begynde at leve et teenagerliv, der ligger meget langt fra det danske.

Jeg synes, det er nødvendigt, at vi får mere hånd i hanke med det, og jeg ser selvfølgelig også frem til andre elementer, der kan forhindre genopdragelsesrejser i fremtiden. Men det her er en god begyndelse, og jeg synes, det er helt nødvendigt med den indberetning, der er lagt op til.

Alt i alt er det et godt forslag, som vi støtter fuldt ud.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg har noteret mig det og vil skrive det op et sted, hvor jeg altid kan finde det frem, at det nu også er konservativ udlændingepolitik, at man i videst muligt omfang skal have lov til at leve med sin ægtefælle. Det synes jeg sådan set er meget positivt, og i nogle af de her sager må man sige, at det lidt er en kovingding. Der vil jeg gerne give den samme ros, som jeg også gav fru Irene Simonsen, for, at man nu får præciseret det og tillige får familiens enhed præciseret i lovgivningen efter den kritik, der har været, også internationalt set. Det er meget positivt, at vi på den måde kommer tilbage på sporet og i retning af noget, der er mere klassisk konservativ familiepolitik, og så kan vi jo bedre leve med et lille 4-årigt fejltrin.

Men det, jeg gerne ville spørge til helt konkret, er det her med genopdragelsesrejser. Nu fik jeg sagt til hr. Jesper Langballe, at han jo ikke kunne gøre for, at rapporten var gammel, men det står også meget klart i bemærkningerne, at der i meget beskedent omfang er tale om de her genopdragelsesrejser, som også bestemmelserne her adresserer.

Kl. 10.35

Jeg har stillet et spørgsmål til integrationsministeren, som har svaret, at der er en arbejds-

gruppe i gang med at se på de anbefalinger, hvoraf ingen handler om det, der fremgår af det lovforslag, der er nu, og de initiativer, man hidtil har taget, fordi det handler om en indsats rettet mod de længerevarende ferieophold, en indsats, der foregår i kommunerne.

Hvornår slipper den konservative tålmodighed op med hensyn til, hvor lang tid en arbejdsgruppe skal have lov til arbejde med det, samtidig med at man fører symbolpolitik eller det, der ligger i forslaget?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg er jo meget, meget tilfreds med, at vi starter det her med, at vi får en indberetning, for det vil alt andet lige føre til, at vi får bedre føling med, hvor stort omfang det her har, og at man også i kommunerne er mere opmærksom på det, der foregår.

Men det er da klart, at jeg også er meget utålmodig i forhold til at få begrænset de her opdragelsesrejser, for som jeg også sagde, så synes jeg, at det er noget, der nærmer sig børnemishandling. Der vil vi da gerne lægge et pres på ministeren, for at vi inden længe kan tage nogle initiativer i den retning.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det synes jeg er meget positivt, og det står ret klart i bemærkningerne:

»Der er især tale om et forlænget ferieophold og kun i begrænset omfang om egentlige genopdragelsesrejser.«

Så er det da paradoksalt, at det, regeringen har at tilbyde, er et lovforslag, der alene retter sig imod det, som kun i begrænset omfang er egentlige genopdragelsesrejser.

Det, der er problemet, er de længerevarende ferieophold. Man fik ti konkrete anbefalinger, og dem har man så syltet i en arbejdsgruppe. Jeg vil gerne kvittere for, at Det Konservative Folkeparti også synes, at nu må vi til at i gang med den reelle problemstilling.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes, at vi allerede er i gang. Det har været en diskussion, der har pågået længe, og jeg ved også, at kommunerne er blevet opmærksom på det. Det er sådan, at kommunerne har mulighed for at fratage forskellige ydelser netop til familier, der sender deres børn ud af landet. Det er en

mulighed, de har allerede i dag. Derfor er det jo en debat, der kører rundt omkring.

Men jeg er da enig i, at vi kan gøre mere ved det, og det skal vi også.

Formanden:

Tak til fru Henriette Kjær. Så er det hr. Morten Østergaard som ordfører.

Morten Østergaard (RV):

I anledning af isslag har jeg fået fornøjelsen af at fremføre de radikale synspunkter i denne sag, da fru Elsebeth Gerner Nielsen sidder på Falster, heldigvis i sikkerhed.

Men vi hilser sådan set de fleste af forslagene i lovforslag nr. L 94 meget velkommen. Vi ser ikke mindst med stor tilfredshed på, at hensynet til familiens enhed nu indskrives som en faktor, der skal indgå i udlændingemyndighedernes sagsbehandling og skønsudøvelse. Det skal med andre ord eksplicit vurderes, om Danmark overholder den internationale menneskerettighedskonventionens artikel 8. Det betyder, at udlændingemyndighederne forpligtes til at vurdere, om den herboende reelt har mulighed for at tage ophold i ægtefælless hjemland.

Desværre har vi i de senere år haft alt for mange eksempler på ægtepar, der har fået afslag på ægtefællesammenføring, selv om det reelt har været umuligt for den herboende ægtefælle at tage ophold i sin udenlandske ægtefælles hjemland.

Vi må også for lige at illustrere det nævne, at vi havde en sag for nylig, hvor en irakisk flygtning, som bor her i landet, blev nægtet familiesammenføring med sin herboende danske kone og barn, og der stod i afslaget fra udlændingemyndighederne, at der intet var til hinder for, at familien kunne tage ophold i Irak, på trods af at Udenrigsministeriet på sin hjemmeside fraråder alle danske statsborgere at opholde sig i Irak; de skal tage hjem med det samme. Det er godt, at vi får det her præciseret, så man nu også hos de myndigheder, der skal udøve det skøn, kommer bare nogenlunde på linje.

Vi ser også med tilfredshed på, at forskellige former for offentlige ydelser ikke længere skal tælle med, når det vurderes, om en herboende har modtaget offentlige ydelser inden for de seneste år, herunder ydelser, som bidrager til at sikre den herboendes tilknytning til arbejdsmarkedet. Her bliver det selvfølgelig også relevant at vurdere, om nogle i lyset af det her har fået en forkert behandling, idet jeg forstår, også på Ven-

stres ordfører, at man nu vil indføre en vis form for retfærdighed på det her område.

I forhold til de nye regler for flygtninge er vi også positive. Det er en god idé, at flygtninge kan søge humanitær opholdstilladelse, samtidig med at de ansøger om asyl. Vi opfordrer til at følge hørings svarenes forslag om at udvide tidspunktet for ansøgning om humanitær opholdstilladelse fra 14 dage til f.eks. 3 måneder.

Ligeledes er det vigtigt for os at understrege, at der selvfølgelig skal være mulighed for at søge humanitær opholdstilladelse, også efter afslag på asyl, idet den enkeltes humanitære situation kan ændres i løbet af den periode, som asylansøgeren opholder sig i Danmark. Det ser vi faktisk tit. Det perspektiv må vi forfølge i udvalgsbehandlingen.

At regeringen har lyttet til anbefalingerne om at bruge gulerod mere end pisk over for afviste asylansøgere, er vi også tilfredse med. Vi er overbevist om, at den bedste måde at hjælpe afviste flygtninge på er ved at undervise og aktivere dem, så de har noget at vende hjem med. I dag har vi hundreder af mennesker siddende i asylcentre, som intet må lave. De må ikke engang udføre frivilligt arbejde, f.eks. gå til hånde i deres børns skole og give undervisning i modersmål.

Europarådet behandler i næste uge en rapport om den hollandske praksis på det her område, og der er en lang række anbefalinger. Når den bliver vedtaget, vil vi selvfølgelig tage det op for at sikre, at Danmark kommer på linje med dem – som en slags serviceeftersyn.

Kl. 10.40

Så er der genopdragelsesrejser, som vi allerede har problematiseret. Vi betragter ikke forslaget som havende betydning for forebyggelsen af genopdragelsesrejser. Det ville være langt bedre at sikre, at kommunerne gjorde noget reelt i forhold til familier, der finder på at sende eller tage deres børn med på længevarende ferierejser i hjemlandet. Som det også fremgår af bemærkningerne, er det den reelle problemstilling, og det er der ingen bud på.

De ti anbefalinger, der lå i NIRAS-rapporten, har man syltet i en arbejdsgruppe, mens man altså har travlt med på symbolpolitisk vis at stramme udlændingelovgivningen. Det får jo ingen effekt, og vi er glade for, at der nu ser ud til at være et flertal i Folketinget for, at vi skal have gjort noget ved den reelle problemstilling.

Omkring udvidet adgang til anvendelse af data om udlændinge er vi noget skeptiske, og

også på det her område er det vigtigt at beskytte personfølsomme oplysninger.

Vi ser frem til udvalgsarbejdet og vil stille en lang række spørgsmål, men vurderer på det foreliggende grundlag, at plusserne overstiger minusserne. Derfor ser vi det også som et udtryk for, at man nu er fraveget stop stram straffelinjen og har set, at man der er gået for vidt på en lang række områder. Der er tale om en retræte, hvor vi får mere samvittighed, samfundssind og solidaritet med de svageste. Derfor håber vi, at udvalgsbehandlingen kan føre frem til, at vi vil kunne stemme for forslaget.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg vil blot lige spørge, om hr. Morten Østergaard har nogle forventninger om, at det her igen vil lukke op for rigtig mange, der kan få familiesammenføring.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

I modsætning til Venstre er det sådan i Det Radikale Venstre, at der går vi op i at yde samfundets svageste og verdens svageste nøjagtig den retfærdighed, som de fortjener. Vi sidder ikke og tæller på fingrene, om der er kommet en mere eller en mindre ind. Det, der er det afgørende for os, er, at folk får en retfærdig og rimelig behandling. Det, vi er glade for, er, at det her forslag trækker netop i den retning. Fru Irene Simonsen var også selv i sin ordførertale inde på, at der bl.a. omkring reglerne for selvforsørgelse og offentlige ydelser har været uretfærdigheder i de stramninger, der er gennemført.

Derfor må jeg sige, at vi slet ikke er optaget af, om det fører til det ene eller det andet, men optaget af, at folk får en anstændig behandling. Det håber vi forhåbentlig kan fremmes med nogle af bestemmelserne i det her lovforslag, og det er på tide.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Vi husker jo alle den tidligere minister fra De Radikale, fru Anita Bay Bundegaard, som ønskede, at hele verden skulle til Danmark og bo, og det skulle være et kriterium, at man også var fattig, for så kunne man få et ophold i Danmark. Jeg kan kun sige, at det bestemt ikke er det, det her lovforslag lægger op til. Det handler jo kun om ganske bitte hjørner og ikke spor andet. Jeg vil gerne høre, om hr. Morten Østergaard også

er klar over, at det kun er nogle bittesmå hjørner, det her handler om.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Nu er det jo meget bevidst, at jeg stillede det spørgsmål, jeg gjorde, til fru Irene Simonsen. For jeg tænkte, at det godt kunne være, at det løb lidt koldt ned ad ryggen, eller at stolen begyndte at vakle en lille smule, når man konstaterede, at der sådan set var tale om et skridt i den modsatte retning end den, som regeringen har fulgt meget længe.

Derfor vil jeg sige til fru Irene Simonsen, at vi er optaget af og konstant vil forfølge at sørge for, at folk får en anstændig behandling i tråd med internationale konventioner og i tråd med, hvad vi betragter som rimeligt og anstændigt i forhold til solidaritet med de svageste. Derfor er der skridt i den rigtige retning her.

Vi har forslag til en lang række yderligere skridt, hvor vi synes, at vi ikke tager nok hensyn til familiens enhed og til almindelig anstændighed. Men vi er glade for de her små skridt, og vi er i hvert fald glade for symbolikken i, at Venstre bl.a. nu er vendt på en tallerken og er begyndt at tage skridt i den rigtige retning i stedet for at bevæge sig langt væk fra de internationale spor, som vi ellers har haft en lang tradition for at følge i Danmark.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg kan ikke lade være med at lade mig udfordre af, at hr. Morten Østergaard taler om, at han og hans parti vil skabe retfærdighed for hele verden. Jeg kunne fristes til at spørge hr. Morten Østergaard: Har han slet ikke lidt anstændighed i omgang med både sproget og dets indhold?

Det drejer sig om denne tale om retfærdighed for hele verden. Retfærdighed er jo normalt ret, det er det, som kommer af en lov. At tale om retfærdighed for hele verden er simpelt hen en frase, og jeg fristes til at spørge hr. Morten Østergaard: Var det dog ikke på sin plads at vise en smule anstændighed i omgangen med sproget og dets indhold, så man ikke forskriver sig til noget, der jo kun er en tom, tom frase?

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Nu skal vi selvfølgelig prøve at se, om vi kan holde os bare nogenlunde inden for rammerne af det lovforslag, vi behandler. Men jeg vil da si-

ge, at det er Det Radikale Venstres ambition konstant at arbejde for et internationalt retssamfund, hvor der er nogenlunde ensartede regler, og hvor folk kan forvente en rimelig behandling.

Kl. 10.45

Men det, vi særlig er optaget af i forhold til det her område, er de mennesker, der banker på vores dør, hvor præster, læger, forfattere og en lang række andre mennesker belærer os om, fortæller os om, at vi har problemer nu.

Det er vi meget enige i, og det er derfor, vi synes, at det her forslag sådan set er fint, fordi man begynder at rette op på nogle af de svagheder og se på noget af den kritik, som er kommet både indenlands og udenlands. Derfor synes vi, det for så vidt kunne være et udmærket forslag med de præciseringer, som jeg nævnte i min ordførertale.

Det er altså det, vi er fokuseret på her, men hr. Søren Krarup har ret i, at vi har en ambition om at skabe et internationalt retssamfund. Det synes jeg så i øvrigt, vi må debattere på et andet og mere passende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det kommer jo ikke bag på mig, at Det Radikale Venstre ikke har noget kritisk forhold til fraser, men jeg får egentlig lyst til at svare ved at fortælle en ganske lille historie, der kommer fra min tid i Indfødsretsudvalget, hvor jeg jo har læst de første 2.000-3.000 ansøgninger.

Der var der en mand, der var flygtet fra Syrien til Libanon, og han havde fået en glimrende tilværelse i Libanon. Han havde oprettet et cafe-terea, en restaurant, han havde været der i 11 år, og den gik fortræffeligt. Så var han blevet op-søgt af en mand fra Dansk Flygtningehjælp, der havde opfordret ham til at søge asyl i Danmark, og stod der så i redegørelsen: Jeg indvilligede i at modtage opfordringen.

Det er jo, synes jeg nok, en meget tankevækkende tale om, at retfærdighed, i det hele taget det, der er sket under dække af, at man ville yde retfærdighed til hele verden, måske har været noget ganske andet. Jeg kunne fristes til, hvis jeg var meget ondskabsfuld, at sige, at det måske i den sammenhæng handlede om, at Dansk Flygtningehjælp skulle finde kunder til butikken.

Retfærdighed er ikke så enkelt, det er blot det, jeg vil forsøge at fortælle. Det Radikale Venstres ordfører uden at have den ringeste illusion om, at det trænger ind.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes jo, det fremgår tydeligt af lovforslaget, at retfærdighed ikke er så enkel, for ellers havde man vel sådan set ikke haft behov for med det her lovforslag at rette op på nogle af de fejl, man har lavet i de tidligere stramminger. Så jeg er sådan set enig med hr. Søren Krarup i, at det kan være svært at håndtere. Det er jo derfor, vi konstant forsøger at hjælpe regeringen til at bringe lidt mere retfærdighed ind i den her lovgivning.

Med hensyn til det, jeg var ved at sige om sprogets fraser, er det jo egentlig interessant, at vi kritiseres for ikke at være opmærksomme på betydningen af sprogets fraser, når netop vi måske mere end nogen andre kritiserer tonen i den danske udlændingedebat, fordi ord skaber noget, og fordi det er så afgørende, hvordan vi omtaler hinanden, og hvordan vi påvirker integrationens muligheder for at lykkes med den måde, vi taler til hinanden på.

Der vil jeg da gerne henvise til, at både nu hr. Søren Krarup og også hr. Jesper Langballe i sin ordførertale var inde på at mistænkeliggøre et stort apparat af folk for at gøre folk syge med henblik på at opnå opholdstilladelse. Det er jo en meget, meget grov anklage, som var fuldstændig uunderbygget og rygtebaseret, tror jeg, man fristes til at sige. Men det er jo netop sådan en udslyngen af en frase, om man vil, eller en påstand, som får lov til at hænge i luften og mistænkeliggøre et helt system, men som der aldrig vil blive fulgt op på, og som dermed er med til at lægge gift for integrationen og mistænkeliggøre en lang række mennesker.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

At det med at skabe retfærdighed i hele verden er det mål, hr. Morten Østergaard og hans parti har sat sig, vidste vi godt i forvejen. Vi husker jo et radikalt valgslogan, der hed »Vi tænker på andre end dig«.

Men altså, dette store, ambitiøse mål med at skabe retfærdighed i hele verden forstår jeg nu på hr. Morten Østergaard er identisk med det der med at pleje den pæne tone og svinge med Emma Gad, og det forstår jeg egentlig udmærket godt. Altså, i det øjeblik man står med en svag sag, som dels er sagligt svag, og som man dels ikke har politisk mulighed for at gennemføre, så er det altid nemt at falde tilbage på at tale om tonen.

Jeg vil gerne spørge hr. Morten Østergaard: Er det hr. Morten Østergaards ambition at indføre en pæn tone i hele verden?

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det er jo egentlig interessant, at jeg ikke snakkede om tonen i mit ordførerindlæg. Det var hr. Søren Krarup, der bragte det på bane: noget med sprogets fraser osv. Hr. Jesper Langballe har så nu gjort det til min sag, og det må man sige, jeg svarer høfligt på de spørgsmål, jeg bliver stillet.

Så vil jeg sige, at det jo sådan set er rigtig nok, at vi havde et valgslogan, der hed »Vi tænker på andre end dig«, og det er jo sådan set, kan man sige, forskellen på den politik, som vi ønsker at føre, nemlig solidaritet med de svageste og en retfærdig og rimelig behandling, og så den politik, vi mener i stort omfang føres, men hvor vi håber, at det her lovforslag kan være et lille skridt på den rigtige vej.

Kl. 10.50

Til det her med, at det skulle være et stort illustrationsnummer og grundnaivt at kunne skabe et internationalt retssamfund, vil jeg bare spørge: Hvad er det modsatte? Altså, jeg forstår det sådan, at Dansk Folkepartis ambition er, at vi ikke skal have retfærdighed i verden. Der synes jeg måske nok, at jeg, hvis vi sådan skal helt ned på kravlegårdsniveau, så trods alt vil være meget tilfreds med at være på det hold, der i det mindste forsøger at arbejde skridt for skridt – små skridt, javel – for, at vi får et internationalt retssamfund, i modsætning til at være på Dansk Folkepartis hold, hvor man åbenbart har den modsatte ambition: at det ikke kan lade sig gøre, så vi behøver ikke at bekymre os mere om det.

Vi må arbejde, hvor vi nu kan, i Folketinget eller i internationale organer, for at bringe verden mere og mere i retning af at blive et internationalt retssamfund og blive mere retfærdig. Men det betyder ikke, at jeg forventer, at vi kan klare det med et lovforslag i Folketinget i næste uge.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Diskussionen bliver lidt forvirret og diffus, når hr. Morten Østergaard ikke kan huske, hvad han selv har sagt. Det var faktisk hr. Morten Østergaard, der – som en fuldstændig refleks, går jeg ud fra – gav sig til at tale om tonen, for stort andet har De radikale jo ikke talt om i et stykke

tid. Men jeg fik ikke noget svar på, om det var den der pæne tone, der så skulle indføres i hele verden.

Jeg vil godt gøre hr. Morten Østergaard opmærksom på, at en retstilstand forudsætter, at retssamfundet er stærkere end den stærkeste. Hvis man nu tænker sig, at Danmarks mægtigste mand gjorde noget kriminelt og så klarede frisa, fordi han var rig og mægtig, så havde vi ikke noget retssamfund. Den tilstand, hvor retssamfundet er stærkere end den stærkeste, hvordan vil hr. Morten Østergaard indføre den globalt?

Kan hr. Morten Østergaard ikke forstå, at hvis man laver et skin af, at man har en global retstilstand, så bliver det hele i virkeligheden meget mere uretfærdigt, for så betyder det, at man tror, man har en retstilstand, mens de stærke lande jo altid vil kunne unddrage sig sanktioner?

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil tage det første og det sidste, for det i midten fortabte sig sådan en lille smule for mig.

Med hensyn til det første om tonen i verden må jeg sige, at mit indtryk er – jeg er jo medlem af delegationen til Europarådet og kommer derfor i internationale organer – sådan set er, at der har vi i den grad behov for at feje for egen dør. Der er en ganske stor international opmærksomhed om netop tonen i Danmark. Vi har sådan set også fra Europarådet fået en rapport, som er ganske kritisk med hensyn til, hvordan vi behandler minoriteter i Danmark.

Derfor må man sige, at det er vores ambition i første omgang, fordi det er fornuftigt at feje for egen dør, at sikre, at der er en ordentlig tone i Danmark, og så kan vi ligesom med det forsøge at udbrede det andre steder. Men som det er lige nu, kan man i hvert fald sige, at inden for Europa er det sådan set i Danmark, at det brænder mest på, når det handler om en anstændig tone.

Så vil jeg sige om det med det globale retssamfund eller det internationale retssamfund, at det jo lidt handler om, hvad man har smag for. Hvis man synes, at jungleloven skal eksistere i verden og det bare er de stærkes ret, der gælder, så kan man selvfølgelig det. Men det, vi jo sådan set arbejder på, os, som har en idé om et internationalt retssamfund, er jo at lave konventioner og aftaler, bindende aftaler, som netop skaber det, at vi får et retssamfund, hvor det ikke er den stærkestes ret, men hvor det er overholdelse af

de retsakter og juridiske ting, regler, konventioner, som ligger til grund.

Derfor mener jeg, at det er den vej, vi skal gå for at undgå netop den junglelov, som hr. Jesper Langballe gjorde sig til talsmand for.

Formanden:

Tak til hr. Morten Østergaard. Så er det hr. Steen Gade som ordfører.

Steen Gade (SF):

Man kan jo komme langt omkring i debatter her i Folketinget. Jeg tror, jeg vil snakke om lovforslaget. Jeg synes måske, vi kom lidt langt omkring i debatten før med fætrene fra Dansk Folkeparti og hr. Morten Østergaard. Jeg synes måske også, hr. Morten Østergaard var lidt for stor i slaget med hensyn til, at der nu var sket et stort skridt og al den slags.

Det er jo forholdsvis små ting, det her handler om. Det er et lovforslag, der handler om mange forskellige ting.

Jeg begynder med spørgsmålet om fremrykket ansøgningstidspunkt for både asyl og humanitær opholdstilladelse. Det giver en mulighed for, at vi får en kortere sagsbehandling. Det synes jeg er godt. Det er også vigtigt for os at understrege, at der bliver mulighed for ansøgning i forløbet. Jeg tror, man skal se i øjnene, at der, hvis den periode, vi har, bliver for kort, inden man skal have indgivet ansøgningen, så kan være risiko for, at man ikke kan dokumentere helbredsoplysninger osv. tilstrækkeligt. Jeg mener også, at vi skal kigge på, at der bliver en ekstra god vejledning. Altså, man kan sige, at jo kortere den periode er, jo vigtigere er det, at vi får en meget god vejledning til de folk, det handler om.

Kl. 10.55

Vi er altså grundlæggende positive, men ud fra tankegangen om, at det i hvert fald er vigtigt i udvalgsarbejdet og i betænkningen at få nogle af de her ting, som jeg har nævnt, præciseret.

Så er der spørgsmålet om indberetningspligt fra kommuner for at forebygge genopdragelsesrejser. Jeg tror, det er rigtigt, som nogle har sagt, at det her måske ikke er det, der får mest betydning sådan lige her og nu. Jeg tror til gengæld, at det er vigtigt at få nogle indberetninger, og det var så det, som også fru Henriette Kjær var inde på. Jeg tror, vi skal have nogle indberetninger; jeg tror, det er vigtigt, at vi har fokus på det; jeg tror, det er vigtigt, at vi faktisk giver det signal.

Så kan man godt kalde det signalpolitik, men jeg tror, det signal er vigtigt at give.

Vi skal jo tænke på de enkelte mennesker, det her handler jo om mennesker. Jeg kender mennesker, der har sendt teenagebørn og også nogle, der faktisk var lidt mindre, et halvt år eller et helt år til familier i udlandet, og de har gået i udenlandsk skole. Det er de både blevet bedre af, og de har fået et bedre liv. Og der kan man jo ikke sige, at fordi man skal bo ved noget familie i f.eks. Pakistan, at det er værre end at bo hos noget familie i Tyskland eller England. Sådan kan vi jo ikke håndtere det, og derfor er det så vigtigt, at vi tager et individuelt udgangspunkt i de her sager. Vi skal jo se i øjnene, at det er en ressource i det her samfund, at vi har mennesker, der kan en lang række sprog og har indblik i forskellige kulturer.

Jeg vil sige noget om undervisning for asylsøgere. Det er vigtigt og rigtigt også at fokusere mere på mulighederne i hjemlandet, men jeg mener faktisk, at vi fortsat skal give dem god danskundervisning. Jeg synes så også, vi skulle benytte lejligheden til faktisk at få forbedret nogle ting her mere. Jeg synes, vi skal se meget mere på børnene, der er brug for mere for børnene, både når det gælder modersmålsundervisning og almindelige fag. De skal gerne have noget godt ud af den periode, også de 90 pct., som vi har i dag, der bliver afvist. Det er meget vigtigt, og jeg vil gerne bruge det her udvalgsarbejde til at kigge på det, ligesom jeg mener, at det altså er vigtigt, at folk, der har evnerne, og hvor vi har brug for deres arbejdskraft, får mulighed for at arbejde og får anvist arbejde uden for centrene. Jeg synes, vi skulle bruge lejligheden til det.

Selvforsørgelseskravet bliver ændret. Så vidt jeg kan se, er det i en rigtig retning, og det er jeg enig i. Der er jeg enig i det, som hr. Morten Østergaard sagde.

Et sted er jeg kritisk. Det er med hensyn til risikoen for, at vi går for vidt, hvad angår oplysningerne til persondataloven, det er altså spørgsmålet om informationsportalen. Jeg vil også godt i hvert fald i løbet af udvalget have kigget lidt mere på den her indrejsekontrol. Er det en del af terrorlovgivningen, der i virkeligheden kommer ind i den her lovgivning, eller hvad er det egentlig? Dermed har jeg ikke taget endelig stilling, jeg konstaterer bare, at det vil jeg gerne have kigget på.

Alt i alt er det en række forbedringer. Jeg tror, det vigtigste, vi kan gøre i det her udvalg, er at

kigge det grundigt igennem og få lavet nogle præciseringer om, hvordan det skal administreres, for det her handler utrolig meget om, hvordan det bliver administreret i praksis. Det skal vi præcisere i udvalgsarbejdet. Så kan der være et par steder, hvor mit parti vil sige: Det er vi så ikke enige i alligevel, men overordnet vil vi nok kunne medvirke, hvis vi får de nødvendige præciseringer.

Formanden:

Tak til hr. Steen Gade. Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg tror, at man måske kunne svinge sig op til at sige, at det forslag, vi behandler her, er det mindst ringe forslag til udlændingepolitikken, som regeringen har fremsat. Det siger nok mere om regeringens politik på udlændingeområdet, end det siger om forslaget, for ringe er det.

Det har jo været kendetegnende i hele forløbet om udlændingepolitikken, siden regeringen kom til, at regeringen har ladet sig trække rundt ved næsen af Dansk Folkeparti, som har været dem, der har defineret, hvordan udlændingepolitikken skulle udformes. Man kan sige meget om officielle formål med diverse forslag, men i alle tilfælde er politikken afstemt og tilrettelagt med et parti, hvis formål det til enhver tid er at begrænse udlændinges adgang her til landet. Det er et parti, som ser menneskerettighederne som en forhindring for deres politik på udlændingeområdet.

Kl. 11.00

Hvis vi ser på bare nogle af de konkrete forslag, så har mange af dem en række kritisable punkter, f.eks. hele spørgsmålet om muligheden for at søge om humanitær opholdstilladelse, som jo nu for at få opsættende virkning skal indgives senest 15 dage efter indgivelse af asylansøgningen.

Det lukker for mulighederne for rent faktisk at fremskaffe de nødvendige dokumenter; det gør det meget besværligt at overskue for den person, der kommer til landet, hvad det overhovedet vil sige; det kan betyde, at man ikke når at få nogen juridisk bistand ved ansøgningen om humanitær opholdstilladelse, og først og fremmest medfører det, at nogle af de mennesker, som i asylfasen får en eller anden form for sygdom eller psykisk lidelse eller måske får opdaget en psykisk lidelse, som kan stamme fra deres hjemland, vil være afholdt fra at søge om huma-

nitær opholdstilladelse, forstået på den måde, at hvis de søger, vil de alligevel være udsendt af landet, når den sag behandles.

Hvis vi så ser på hele spørgsmålet om genopdragelsesrejser, tror jeg, vi kan starte med at konstatere, at der nok ikke er nogen her i landet, som synes, at genopdragelsesrejser er godt. Det lyder heller ikke særlig godt, og indholdet forstået på den måde, at man tvinger nogle børn til at gøre nogle bestemte ting, fordi forældrene vil have det, er også Enhedslisten imod.

Men hvad er det, der er indholdet i det her forslag? Indholdet er jo at skabe en skærpet indberetningspligt. I forhold til hvad? Hvad er genopdragelsesrejser? Er det defineret? Er der nogen, der har prøvet at vurdere, hvordan man sætter ind over for lige præcis genopdragelsesrejser?

Det er jo faktisk sådan, at regeringen har nedsat en arbejdsgruppe, som skulle overveje, hvilke redskaber man kunne bruge for at forhindre genopdragelsesrejser. Men er der kommet forslag fra den, eller er det her blot noget, som regeringen så har valgt at tage med i forslaget? Det sidste er det, der er tilfældet.

Det er også med hensyn til det konkrete forslag vigtigt at have en skarp adskillelse mellem genopdragelsesrejser og barnets muligheder for at have nære familierelationer og for at udvikle en forståelse for sine egne rødder. Der bør derfor være meget skarpe krav til dokumentation for, at der er tale om genopdragelsesrejser.

Det skal også med her, at baggrunden for at sende børn på genopdragelsesrejser i høj grad er socialt bestemt, når forældrene mister grebet og ikke mener at kunne styre og varetage børnenes opdragelse. I stedet for blot det her – efter min mening – symbolforslag burde man lave meget mere opsøgende socialt arbejde for at sørge for, at forældrene fik en bedre forståelse og børnene bedre muligheder for at kunne leve i det danske samfund uden at skulle på genopdragelsesrejser.

Det er heldigvis ikke alle forældre i Danmark, hvis vi snakker om danske forældre, der har mulighed for at anvende de konservative genopdragelsesanstalter som f.eks. Herlufsholm Kostskole, når poderne er lidt for uregerlige. Vi synes, at det er vigtigt, at børneopdragelse ikke fører til reaktionær åndsformørkelse, uanset om det er etniske danskere, det er kristne eller det er muslimer.

En lang række af de andre forslag indeholder også nogle retssikkerhedsmæssige problemer.

Jeg vil blot til sidst sige, at det ikke er, fordi vi ikke også kan se, der er positive elementer i det her forslag, men vi har det nu engang sådan i Enhedslisten, at uanset at der kan være nogle positive elementer, så lægger vi vægt på, at der er negative elementer, som er klart i overvægt, og derfor vil vi stemme imod forslaget.

Kl. 11.05

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Til forarbejderne til det her lovforslagovre i ministeriet kaldte vi det for nemheds skyld samlelovsforslaget. Der er også nogle, der har påpeget, og mange, der har været inde på, at det indeholder mange forskellige ting, men jeg kunne næsten have lyst til at sige, at det her samlelovsforslag, når vi taler udlændingepolitik, åbenbart er noget, der kan samle Folketinget. Indtil videre har jeg kun noteret mig et skarpt nej fra Enhedslistens ordfører, ellers er det et forslag, som – og det er jeg meget tilfreds med – kan samle Folketinget, så jeg vil gerne kvittere for, at lovforslaget er blevet modtaget positivt.

Der er en række ordførere, som venligt har været igennem de mange punkter. Dem vil jeg ikke til at ridse op, de er blevet behandlet.

Jeg vil selv fremhæve to ting. Den ene er, som alle har været inde på, fremrykningen af muligheden for at søge om humanitær opholdstilladelse. Det primære formål med den bestemmelse er at hindre, at de, der har et grundlag for at få en humanitær opholdstilladelse, ikke er unødigt længe i et asylcenter.

De, for hvem der virkelig er grundlag for at få en humanitær opholdstilladelse, og det er altså nogle, der er meget fysisk eller psykisk syge, skal gerne hurtigst muligt ud og få behandling og få den støtte, som de kan få ude i en kommune. Det ændrer ikke på, at deres asylsag fortsat kan behandles, og fremrykning ændrer heller ikke på, at man til hver en tid kan aflevere ansøgning om humanitær opholdstilladelse. Så man afskriver sig altså ikke muligheden, fordi man ikke afleverer det inden for de første 15 dage.

Men jeg vil også sige, at det ikke er det, der kan give grundlag for en humanitær opholdstilladelse. Det er altså ikke noget, der skaber nogen tvivl hos den enkelte om: Er jeg syg, eller er jeg ikke syg? Det kræver, at man er meget alvorligt syg, og derfor tror jeg, at det i alle tilfælde vil være rimelig klart, om der er grundlag for at søge om en humanitær opholdstilladelse.

Den anden ting er de aktiviteter og den undervisning, som vi tilbyder asylansøgerne, så længe de er i centrene, hvor vi foreslår, at der sker en ændring, bl.a. på baggrund af den realitet, at 90 pct. i dag får afslag på asyl. Derfor er det jo vigtigt også at forholde sig til at sikre, at asylansøgerne får et realistisk billede af deres fremtid, at deres fremtid altså ikke nødvendigvis ender med at være i Danmark, men med stor sandsynlighed kan ende med at være i deres hjemland. Så synes jeg jo, det er fornuftigt, at vi ser på: Hvordan kan vi hjælpe dem til at få et bedre udgangspunkt til at starte tilværelsen igen i hjemlandet og indrette aktiviteterne og undervisningen efter det?

Så har der været nogen diskussion af genopdragelsesrejser, og jeg er sådan set meget tryk ved, at det eneste, hr. Morten Østergaard har kunnet svinge sig op til af kritik, har handlet om proces og en tidslinje i forbindelse med tiltag imod genopdragelsesrejser.

Jeg kan berolige hr. Morten Østergaard med at sige, at yderligere tiltag på det her område er lige på trapperne. Når det her element er med, er det, fordi det her lovforslag i øvrigt skulle fremsættes, og så syntes vi, det var smartest at få det med. Men vi har ikke ligget på den lade side i øvrigt, og jeg er jo helt enig i, at det her ikke vil forhindre genopdragelsesrejser.

Jeg er helt enig med SF's ordfører, hr. Steen Gade, i, at det er et vigtigt redskab at have. Jeg ved godt, hvordan Folketinget vil reagere, så snart der er en enkelt sag i pressen, hvor man siger: Hvorfor vidste vi ikke det her? Derfor er det redskab nødvendigt i udlændingelovgivningen, men der er også behov for andre initiativer, også ude i kommunerne, i forsøget på at forebygge det her.

Så er der flere, bl.a. hr. Jørgen Arbo-Bæhr, der har påpeget, at det jo er vigtigt, at der er forskel på rejser til udlandet – det er der flere ordførere, der har været inde på – og det er jeg helt enig i. Hvis man læser bl.a. afsnit 3.2 i bemærkningerne til lovforslaget, står det jo netop også udtrykkeligt beskrevet, at der er forskel. For der er udenlandsrejser, som har det formål, at de bedre kan lære deres egen kultur at kende og besøge familie og få en større fortrolighed, og det kan have en positiv værdi. Det skal vi selvfølgelig også tage højde for. Det vil vi overhovedet ikke negligere.

Kl. 11.10

Men vi ved desværre også, at der er nogle rejser, hvor børn bliver sendt tilbage med eller

uden forældre, som er til stor skade for børnenes integration i det danske samfund. Hensigten er, at forældrene vil have børnene tilbage i Danmark, og at det er Danmark, de skal vokse op og leve i, men der er nogle forældre, der sender dem tilbage, fordi de nu synes, at børnene er ved at blive for danske og for integrerede i det danske samfund. Det kan vi ikke acceptere, og slet ikke nogen af de måder, som vi desværre ved det en gang imellem sker på.

Men i lovforslaget og i bemærkningerne bliver der udtrykkeligt gjort opmærksom på, og vi ved, at der er forskel. Der kan være udlandsrejser, som kan have en gavnlig effekt, og vi skal selvfølgelig skelne imellem rejserne.

Lige nogle få bemærkninger til nogle af ordforerne: Helt overordnet synes jeg egentlig, det er lidt beskæmmende, at vi har danske politikere her i Folketinget og andre steder, som gør en dyd ud af at fortælle, hvor forfærdeligt et samfund Danmark er. Danmark er åbenbart Helvede, når det gælder integration. Det er ikke det, jeg oplever, når jeg bliver mødt med interesse af det internationale samfund, af mine europæiske kolleger. Der er en meget stor, positiv nysgerrighed med hensyn til, hvad det er, Danmark har gang i, og om de kan lære noget af det.

Jeg vil sige til hr. Morten Østergaard, som meget gerne vil skabe et indtryk af, at det eneste land, som ikke er med i det internationale retssamfund, er Danmark: Altså, det er jo så langt ude, at det er meget svært at tage seriøst. Danmark er en del af det internationale retssamfund, men jeg kan kun beklage, at vi har politikere, der forsøger at danne et andet billede af Danmark, som slet ikke har noget med virkeligheden at gøre.

Genopdragelsesrejser har jeg været inde på. Det var et svar til hr. John Dyrby, men ellers kan vi sagtens arbejde videre med det, hvis der er bekymringer i forbindelse med det, under udvalgsarbejdet. Jeg er helt enig med hr. John Dyrby i, at hjemsendelsen kan blive bedre. Vi kan skabe et bedre grundlag for den aktivitet og uddannelse, som vi giver asylansøgerne, men jeg vil også fastholde, at der skal være forskel på de tilbud, vi giver til de asylansøgere, som medvirker til hjemrejsen, og dem, der ikke vil. Det er vi nødt til at fastholde, og det synes jeg er rimeligt.

Jeg er helt bekendt med Røde Kors' hørings svar, men her vil jeg altså fastholde, at der altså også skal være en gulerod, og at man altså også skal gøre en aktiv indsats selv og ikke bare sætte sig på stolen og sige: I øvrigt vil jeg ikke gøre no-

get som helst, og jeg vil faktisk ikke acceptere, at jeg har fået afslag på asyl. Så den forskel vil jeg fastholde.

Til hr. Jesper Langballe vedrørende UVP, hele portalen og oplysningerne, vil jeg sige: Det, som hr. Jesper Langballe rejste, er noget, som vi fortsat arbejder med. Jeg er helt enig i, at det er problematisk. Du kan have et skattekort i Danmark, hvor du ikke umiddelbart kan se, at det ikke kan bruges. Du kan have et sygesikringskort, uden at man kan se nogen steder, at det ikke kan bruges, og du kan have de her skattekort og andre ting og faktisk ikke have lovligt ophold i Danmark.

Det skal vi have sørget for at systemerne bedre kan fange op. Der arbejdes i anden sammenhæng på at få samlet op på det, men jeg deler helt synspunktet om, at der er behov for at tage fat på det her.

Endelig en bemærkning til hr. Steen Gade om kritikken af persondataloven osv.: Jeg vil meget gerne, og det tror jeg er mere passende i udvalgsarbejdet, at vi får behandlet det og skabt den tryghed, for selvfølgelig skal de generelle og principielle regler, vi har om persondata, være overholdt. Vi har været i kontakt med de relevante myndigheder, Datatilsynet osv., for at sikre, at det her er i orden, og det er også noget, vi arbejder videre med. I lovforslaget lægges der også op til, at når det skal udmøntes, så skal det gøres i et tæt samarbejde med de relevante myndigheder på det her felt. Men det synes jeg vi skal tage under udvalgsarbejdet.

Jeg vil gerne også her berolige hr. Steen Gade, hvis der skulle være en sten i vejen for at støtte lovforslaget i øvrigt. Jeg tror sagtens, vi kan mødes og få den ryddet af vejen.

Det skulle være mine bemærkninger.

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg er da lidt skuffet over, at ministeren ikke – hvad skal man sige? – modtager de roser, som vi sådan set har uddelt i dag i forbindelse med, at regeringen nu har fremlagt det her lovforslag, og er helt uforstående over for at blive nævnt som eksempel på politikere, der fremhæver, at Danmark ikke er en del af det internationale retssamfund.

Jeg havde en lang og varm debat med hr. Jesper Langballe, hvor vi ønsker et internationalt retssamfund og i øvrigt ønsker, at Danmark skal være en størst mulig del af det. Men ministeren

kan jo ikke sidde overhørig, at den europæiske menneskerettighedskommissær, UNHCR, Ministerrådet i Europarådet har rettet en kritik mod Danmark på forskellige tidspunkter i forbindelse med den politik, der føres på det område, ministeren har ansvar for. Det er vel rimeligt i et internationalt retssamfund, at politikere netop tager den kritik alvorligt og bringer den til torvs i deres lande. Det er sådan set nærmest pointen med hele den måde, vi arbejder med det på.

Men jeg vil gerne spørge ministeren indledningsvis, om ministeren ikke også ser lovforslaget som et udtryk for det, som fru Irene Simonsen var inde på i sin ordførtale, at der nu bl.a. i reglerne om offentlig forsørgelse kommer mere retfærdighed ind. Det er vel sådan set derfor, at det er fair nok at sige, at det her er et udtryk for, at regeringen tager noget af den kritik til efterretning, der har været, og det fører forhåbentlig til, at der er nogle, der får en mere retfærdig behandling, og på den måde også i sidste ende til, at der formentlig er flere, der får ophold i Danmark, hvad vi synes er helt fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj): Regeringen går skam ind for fuld retfærdighed. Vi har ingen intention om at skabe uretfærdigheder, når vi laver lovgivning. Det er jo sådan, det ved vi også fra den debat, der var om bekendtgørelser, som jeg også er på vej med ændringer af, at der kan opstå nogle konkrete sager, hvor man siger, at det sådan set ikke var det, vi mente med reglerne i første omgang. Der er faktisk også nogle offentlige ydelser, som har ændret sig og flyttet kasser, som gør, at der så er nogle, der utilsigtet bliver ramt. Der laver vi de tilpasninger og justeringer, så vi kan fastholde den retfærdighed, som vi sådan set gerne vil have i lovgivningen.

Jeg er ked af, hvis hr. Morten Østergaard ikke hørte det første, for jeg har kvitteret for de tilfælde, der er givet, og de roser, der er til lovforslaget, og det er jeg selvfølgelig glad for. Derfor glæder jeg mig også til udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det var jo godt.

Så vil jeg sige, at netop de offentlige ydelser og de ting, der nu foreslås her, også må ses som et udtryk for, at der er nogle, der er blevet urimelig ramt, og at det derfor er en urimelighed, der rettes op på med det her. Det er jo derfor, vi

synes, det er positivt, og det er jo bl.a. noget, som har været udsat for international kritik og været udsat for kritik fra Institut for Menneskerettigheder. På den måde må man vel se det som et udtryk for, at man nu har en konstatering af, at vi har gjort noget, som ikke var helt retfærdigt, og derfor retter vi nu op på det. Det er det, vi roser.

To konkrete spørgsmål: Lovforslaget har en passus om fremskaffelse af oplysninger om behandlingsmuligheder i hjemlandet, det står i bemærkningerne under punkt 2.3, men er ikke en decideret lovændring. Jeg vil bare spørge ministeren, om det er noget, der kunne finde anvendelse i nogle af de sager, der har været omtalt for nylig, hvor man jo netop har truffet nogle afgørelser og genoptaget nogle sager, fordi man måske ikke var helt klar over, hvad der foregik i hjemlandet. Er det det, der tilsigtes med det, eller hvad er formålet i øvrigt?

Så vil jeg i øvrigt spørge ministeren med hensyn til genopdragelsesrejser, om ikke ministeren kan bekræfte, at der var ti konkrete anbefalinger i den rapport, som fremkom sidste forår, og at ingen af dem krævede lovændringer for at blive sat i værk, hvis man ønskede at adressere det problem med længerevarende udlandsophold.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Vi arbejder meget aktivt med de anbefalinger, og som jeg har sagt, er de på trapperne. Vi vil gerne komme med et sammenhængende udspil på det her område, så hr. Morten Østergaard kan tage det helt roligt.

Med hensyn til at få indsamlet viden fra de lande, hvorfra der er nogle, der søger i det her tilfælde humanitær opholdstilladelse, om, hvad tilstanden er, hvordan behandlingsmulighederne er, så har vi jo allerede i dag mulighed for at trække på UNHCR, WHO og andre organer, der kan hjælpe os med det. Det, vi gerne vil, er at sikre os, at de fact finding-ture, som Udlændingestyrelsen udfører, ikke kun har fokus på asyl, og hvad der kan være grunden til, at folk flygter fra de pågældende lande, men netop også i deres fact finding-missioner undersøger, hvilke behandlingsmulighederne der er, således at vi endnu bedre kan forholde os til de humanitære ansøgninger.

Kl. 11.20

Det er jo ikke, fordi vi ikke har nogen rapporter i dag, vi bruger de internationale meget, men vi kan supplere med vores egne fact finding-

missioner, som bliver rost meget, og som mange andre lande benytter sig af.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Hr. Jesper Langballe fremhævede i sin ordførertale, at nogle embedsmænd tilsyneladende skulle have den opfattelse, at de sygdomme, som asylansøgere, der har fået afslag på asyl, har, og som er grunden til, at de søger om humanitær opholdstilladelse, skulle være noget, behandlere har fundet på. Jeg går ud fra, at i hvert fald nogle af disse embedsmænd hører under integrationsministerens ressort, og integrationsministeren må således være boss for de her mennesker.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om integrationsministeren er bekendt med, at det skulle være en opfattelse, som embedsmændene har, at det er nogle sygdomme, som behandlere opfinder, for at man kan søge om humanitær opholdstilladelse, eller om integrationsministeren vil tage afstand fra de udtalelser.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det er slet ikke min indgang til det.

Det, vi kan notere os, er, at der er nogle, som bliver mere syge under deres asylophold, og i de tilfælde, vi kan nå at fange nogle op endnu tidligere, så vi kan undgå det, synes jeg, vi skal gøre det, og det er det, vi gør med det her forslag.

Jeg har ingen intentioner om at diskutere på hvilket grundlag. Jeg har ikke noget grundlag for at sige, at det er det, der er tilfældet.

Formålet med det her er at sikre, at de, som er alvorligt syge, hurtigst muligt kan få en afgørelse i deres sag, blive visiteret ud til en kommune og så få den behandling og omsorg, som de har behov for.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Bare ganske kort: Er konklusionen på det så ikke, at der ikke er noget belæg for hr. Jesper Langballes udtalelser, og at det er nødvendigt at tage afstand fra dem?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg har ikke kendskab til, at der systematisk bliver lavet særlige anbefalinger her for at opnå humanitær opholdstilladelse, og det tror jeg heller ikke vi oplever generelt i Danmark.

Det, man skal være opmærksom på, er nogle tilfælde med apatiske børn, som vi heldigvis ikke har i Danmark, men de har i Sverige, hvor de jo har haft kæmpeproblemer med apatiske børn, og svenskerne har tit spurgt os, nordmændene og finnerne, om vi dog ikke også har apatiske børn. Det har vi heldigvis ikke.

I øjeblikket kører der, jeg tror det er 11 sager, der er blevet rejst for domstolene, fordi man har mistanke om, at der er en, ja, man kan vel nærmest kalde det en mafia i Rusland, som har givet de her børn nogle piller, de kan tage, så de bliver apatiske.

Nu ved vi ikke, hvordan retssagen ender, men det er nogle meget alvorlige anklager, og det er bare for at sige, at det er en virkelighed, som jeg er glad for jeg tror vi kan konstatere ikke er gældende i Danmark. Men det er altså ikke længere væk, end at der er anlagt 11 retssager i Sverige.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

I forbindelse med min ordveksling med hr. Morten Østergaard vil jeg gerne spørge: Deler ministeren min og ministerens forgænger, hr. Bertel Haarders, vurdering, at den pressemediekritik af Danmark, som hr. Morten Østergaard så flittigt henviste til, i et meget vidt omfang er plantet af oppositionspolitikere og politisk korrekte meningsdannere herhjemme fra?

Jeg forstod ministeren sådan, at når man kommer ud i de andre europæiske lande, og det synes jeg selv jeg har erfaret, og snakker med almindelige mennesker og politikere, der forholder sig fuldstændig konkret til sagen, så betragter de Danmark som et foregangsland, bl.a. i udlandingspolitisk henseende.

Kl. 11.25

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg går ud fra, at ministeren forstod, at jeg ikke har talt imod et internationalt netværk af chartere og konventioner, som regulerer den internationale trafik, men at jeg har gjort opmærksom på, at dette ikke er en egentlig retstilstand som den, man har inden for en nation.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det sidste har jeg noteret mig.

Til den kritik, der en gang imellem bliver rejst af Danmark, har vi heldigvis nogle rigtig gode svar. Så jeg er meget tryk ved den linje, vi anlæg-

ger i Danmark, og den har vi ingen problemer med at stå ved.

Som sagt er den interesse, jeg oplever, en meget positiv, nysgerrig interesse for, hvad det er, Danmark har gang i for at forbedre integrationen.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Lad mig allerførst sådan lidt beklage, at ministeren ikke synes, at god og almindelig dansk selvironi hører hjemme her i salen. Det synes jeg egentlig det gør, og at det skaber lidt ekstra krydderi på tilværelsen.

Lad mig dernæst kvittere for ministerens positive udsagn om de høringssvar, der er givet vedrørende aktivering, beskæftigelse, men måske snarere rådgivning af asylansøgere, der har fået afslag, og også af dem, der i virkeligheden har nægtet at samarbejde om en hjemsendelse.

Der står jo i høringssvarene fra ministeriet, at det har været en præmis for justering af VUA-reformen, at justeringen ikke må medføre udgifter. Det er i forbindelse med den her rådgivning af asylansøgere, der skal hjemsendes, og som jeg egentlig synes er ganske fornuftig, og man burde tage det op.

Ministeren bemærkede også, at det kunne vi tage op under udvalgsarbejdet. Men er ministeren også indstillet på at sætte midler af til en eventuel ordning af den her karakter?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg har noteret mig også den del af høringssvarene, bl.a. fra Røde Kors, og det har gjort, at jeg har sat gang i nogle overvejelser om, hvad kan vi gøre.

Inden for de rammer, som jeg i øvrigt har, vil jeg gerne gå ind i en positiv dialog og se, om vi kan finde en fornuftig løsning på det. Så da jeg så høringssvarene, besluttede jeg mig for at sige, at det vil jeg gerne kigge positivt på.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis in-

gen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 85: Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Sikkerhedsudstyr, samarbejde om kommunal parkeringskontrol m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(FremSAT 30/11 2005).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Karsten Nonbo (V):

Allerførst synes jeg, der er grund til at glæde sig over den retning, som det går med hensyn til kvæstede og dræbte i trafikken. Jeg synes godt, vi kan ønske hinanden tillykke med, at tallene i de sidste 4 år er faldet fra 460 til 430 til 365 til 335, som er det antal dræbte, vi nu er nede på, og antallet af kvæstede er faldet med ca. 1.000 i forhold til for 4 år siden.

Nu er det sådan, at der er mange i befolkningen, der synes, at vi er meget restriktive osv., og det har jo nok noget at gøre med, at det er lidt svært at sætte navne på dem, der ikke bliver dræbt, og alle mener jo, at de er udødelige i trafikken. Så folk opfatter det nogle gange som restriktioner i stedet for at fryde sig over det lave antal, men det synes jeg vi godt kan tillade os at gøre.

Så går vi i gang med det her lovforslag, som netop handler om yderligere sikkerhed i trafikken. Der er nogle punkter, som egentlig burde være ret selvfølgelig, og som vi nogle gange kan spørge os selv, hvorfor vi dog ikke har fundet på for længe siden. Bl.a. er det for mig et helt indlysende punkt, at et barn ikke i dag skal sidde fastspændt, når det sidder på skødet af en person, som sidder fastspændt. Altså, sådan groft sagt oplevede jeg af og til, da jeg var ude i det virkelige liv i politiet, at forældre rent faktisk brugte deres barn som airbag, når barnet sad på skødet af dem i den her bil på gule plader, fordi de skulle aflevere barnet i dagplejen. Så den bestemmelse er jeg glad for at vi får. Det er for øv-